

- h) przy przemiale jęczmienia na kaszę 63% — 12,5 kg jęczmienia,
- i) przy przemiale gryki na kaszę nie prażoną — 7 kg gryki,
- j) przy przemiale gryki na kaszę prażoną — 7,5 kg gryki,
- k) przy przemiale prosa na kaszę — 8,5 kg prosa,
- l) przy śrutowaniu żyta, jęczmienia i innych ziarn — 7 kg odpowiedniego zboża.

§ 3. Rozkurz wraz z ostatecznym doczyszczaniem zboża na maszynach czyszczących nie może być wyższy niż 3% przemielonego zboża.

§ 4. 1. Osoby, dokonujące przemiału gospodarczego, powinny pobrane z tytułu opłat zboże zgłaszać 11, 21 i ostatniego dnia każdego miesiąca powiatowej ekspozyturze przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Zakłady Zbożowe” podając rodzaj, gatunek oraz ilość zboża i następnie w oznaczonym terminie dostarczyć zboże do wskazanego punktu odbioru.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, przekażą punktowi odbioru tytułem wpłaty na rzecz Funduszu Remontów Młynów Gospodarczych część dostarczonego zboża, określoną w § 5; za pozostałą część punktu odbioru wypłacą równowartość w gotówce według cen obowiązujących z uwzględnieniem klasyfikacji zboża.

§ 5. Na rzecz Funduszu Remontów Młynów Gospodarczych przekazuje się:

- a) przy przemiale 100 kg zboża na mąkę i jęczmienia na kaszę — 2 kg odpowiedniego zboża,
- b) przy przemiale 100 kg gryki i prosa oraz przy śrutowaniu — 1 kg odpowiedniego zboża.

§ 6. Rozliczenie z tytułu dostarczonego zboża następuje na podstawie przedłożonego punktu odbioru przez dostarczającego zboże wyciągu z księgi przemiału.

§ 7. Za zboże przekazane na rzecz Funduszu Remontów Młynów Gospodarczych punkty odbioru obowiązane są niezwłocznie wpłacić do Banku Rolnego na rzecz tegoż Funduszu równowartość w gotówce z uwzględnieniem klasyfikacji przekazanego zboża.

§ 8. Zarządzenie niniejsze nie narusza przepisów rozporządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 29 grudnia 1949 r. w sprawie odstępowania przy przemiale gospodarczym niektórych rodzajów zboża na rzecz Państwa (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 2, poz. 8 oraz Nr 28, poz. 263).

§ 9. Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 20 grudnia 1949 r. w sprawie wysokości wynagrodzeń za wartość pracy i wydatków związanych z wytwarzaniem mąki i kaszy (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-13, poz. 134).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Handlu Wewnętrznego: T. Dietrich

294

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 10 lutego 1951 r.

w sprawie gospodarki opakowaniami stosowanymi w branży chemicznej.

Na podstawie §§ 2 i 3 uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie zwrotu opakowań (Biuletyn P.K.P.G. Nr 10, poz. 128) i w związku z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 lipca 1950 r. w sprawie ustalenia opakowań podlegających zabezpieczeniu i zwrotowi oraz określenia wytycznych organizacji zwrotów opakowań (Biuletyn P.K.P.G. Nr 15, poz. 178) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrem Finansów oraz Ministrem Przemysłu Chemicznego, co następuje:

§ 1. 1. Opakowania zwrotne i wysyłkowe w rozumieniu § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 lipca 1950 r. (Biuletyn P.K.P.G. Nr 15, poz. 178), stosowane przy dostawach artykułów chemicznych, należy po wypakowaniu towaru zabezpieczyć przed kradzieżą i uszkodzeniem, a w szczególności przed ogniem, opadami atmosferycznymi itp.

2. W każdym zakładzie kierownictwo wyznaczy odpowiednie miejsce na przechowanie opakowań z uwzględnieniem warunków sanitarnych, opracuje i wywiesi na widocznym miejscu instrukcję co do sposobu otwierania opakowań, ich przechowywania oraz co do prowadzenia zapisów w książce magazynowej.

§ 2. W razie otrzymania opakowań zwrotnych lub wysyłkowych w stanie uszkodzonym odbiorca powinien sporządzić komisyjnie protokół, stwierdzając w nim uszkodzenia i braki, i przesłać do dostawcy.

§ 3. 1. Za dostawcę opakowania uważa się zakład produkcyjny lub handlowy, który dokonał wysyłki

towaru; za odbiorcę — uważa się ten zakład, który zwalnia opakowanie przez rozpakowanie towaru.

2. Przedsiębiorstwa handlowe, które odsprzedają towar w opakowaniu fabrycznym, zwolnione są od obowiązku zwrotu opakowania.

3. Od obowiązku zwrotu opakowań zwolnieni są odbiorcy opakowań po artykułach trujących.

§ 4. W stosunku do opakowań zwrotnych obowiązują następujące przepisy:

- 1) Za opakowania zwrotne uważa się w artykułach branży chemicznej następujące opakowania:
 - a) beczki żelazne typu benzynowego,
 - b) „ciśnieniowe do tlenu etylenu i metylenu,
 - c) opakowania aluminiowe do stężonego kwasu azotowego,
 - d) butle stalowe do gazów technicznych,
 - e) wszelkie opakowania dla kwasu fluorowodorowego,
 - f) kosze stalowe do balonów szklanych,
 - g) cysterny,
 - h) kontenery,
 - i) skrzynie drewniane do transportu materiałów wybuchowych,
 - j) skrzynie drewniane wybite blachą,
 - k) beczki do octu.

2) Opakowania zwrotne należy oznaczyć w sposób trwały i widoczny napisem: „Opakowania Zwrotne” lub skrótem „Op. Zw.”.

3) Niezależnie od powyższego na opakowaniach zwrotnych należy oznaczyć pojemność opakowania, adres właściciela, miejsce lub sposób otwierania opako-

wania, tarę oraz nazwę towaru, do którego dane opakowanie służy.

- 4) Dostawca obowiązany jest do prowadzenia ewidencji opakowań zwrotnych.
- 5) W specyfikacji towarowej wysłanej odbiorcy należy zaznaczyć rodzaj wysyłanego opakowania, podając cechy wysyłanych opakowań oraz obowiązujący termin zwrotu.
- 6) W fakturze wystawionej w związku z dokonaną dostawą towaru należy również notować fakty wysłania opakowania oraz podać obowiązujący termin zwrotu.
- 7) Opakowania muszą być zwracane pod adresem podanym na opakowaniu wskazującym właściciela opakowania, o ile ten nie poda innego adresu zwrotu.
- 8) Opakowania zwrotne powinny być zwracane najpóźniej w terminach niżej podanych, licząc od dnia wysyłki towaru. Dniem wysyłki jest data stempla przewoźnika na liście przewozowym.

Opakowanie	Termin zwrotu	
	dla odbiorców bezpośrednich (przemysł)	dla odbiorców pośrednich (CHP. Chem.)
butle stalowe do gazów technicznych	regulują przepisy wydane przez Centralę Handlową Przemysłu Chemicznego—Biuro Sprzedaży Gazów Technicznych (cennik Nr 22/51)	
cysterny, kontenery	regulują przepisy kolejowe	
skrzynie drewniane do transportu materiałów wybuchowych	45 dni	—
beczki stalowe typu benzynowego, beczki ciśnieniowe do tlenu etylenu i metylenu, opakowania aluminiowe do stężonego kwasu azotowego, wszelkie opakowania dla kwasu fluorowodorowego, kosze stalowe do balonów szklanych, skrzynie drewniane wybite blachą, beczki do octu, skrzynie drewniane typu Państwowego Monopoli Spirytusowego	45 dni	70 dni

- 9) W razie niezwrócenia w terminie opakowań odbiorca zobowiązany jest zapłacić dostawcy tytułem kary umownej za każdy dzień zwłoki 1% wartości nie zwróconego opakowania.
- 10) Zapłata kary umownej nie zwalnia odbiorcy od obowiązku zwrotu opakowania w dodatkowym terminie, który winien wyznaczyć mu dostawca.
- 11) W razie niezwrócenia opakowania w terminie dodatkowym odbiorca obowiązany jest uiścić dostawcy trzykrotną wartość nie zwróconego opakowania.
- 12) Kary umowne dokonywane będą z kredytów preterminowanych (kredyt B).
- 13) Koszty transportu opakowań zwrotnych ponosi dostawca towaru. Opakowania zwrotne należy przesyłać najtańszymi środkami lokomocji.
- 14) Odbiorca towaru zobowiązany jest do należytego zabezpieczenia i właściwego obchodzenia się z opa-

kowaniem, nieużywania go do celów niezgodnych z przeznaczeniem i zwrócenia go dostawcy w stanie nadającym się do ponownego użycia. Wszelkie koszty, związane z doprowadzeniem opakowania do stanu używalności w przypadku zaniedbań odbiorcy, ponosi odbiorca.

- 15) Odbiorca i dostawca obowiązani są do zabezpieczenia opakowania przy transporcie zgodnie z wymaganiami odpowiednich przepisów przewoźnika.
- 16) W przypadku zniszczenia opakowania z przyczyn od odbiorcy niezależnych zawiadamia on niezwłocznie o tym dostawcę i przesyła dowody zniszczenia.
- 17) Na liście przewozowym należy zaznaczyć, że przesyłka stanowi zwrot opakowania używanego (taryfa towarowa Polskich Kolei Państwowych, poz. 1867).

§ 5. Nie później niż w ciągu 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia przedsiębiorstwa uspołecznione, podległe bezpośrednio zainteresowanym ministerstwu lub przez nie nadzorowane, opracują i złożą Ministerstwu Handlu Wewnętrznego za pośrednictwem swojej władzy naczelnej wnioski w przedmiocie sposobu prowadzenia ksiąg magazynowych, otwierania opakowań, kontroli terminów i zwrotów, właściwego magazynowania, zabezpieczenia przed uszkodzeniem itp. oraz w innych kwestiach, które wymagają dodatkowego jednolitego uregulowania.

§ 6. W stosunku do opakowań wysyłkowych obowiązują następujące przepisy:

- 1) Za opakowania wysyłkowe uważa się w artykułach branży chemicznej następujące opakowania:
 - a) beczki drewniane,
 - b) skrzynki drewniane,
 - c) klatki drewniane,
 - d) kosze wiklinowe,
 - e) bębny z blachy stalowej,
 - f) bańki z blachy stalowej,
 - g) balony i gąsiory szklane,
 - h) korki do balonów szklanych,
 - i) słoje kamionkowe,
 - j) „ porcelanowe,
 - k) „ szklane z korkiem szlifowanym,
 - l) „ szklane z nakrętką na gwint,
 - ł) worki papierowe wielokrotne,
 - m) kartony i pudełka tekturowe,
 - n) opakowania z tektury falistej,
 - o) worki jutowe,
 - p) worki pakulane,
 - r) worki wiskozowe,
 - s) płachty (wańtuchy).
- 2) Opakowania wysyłkowe powinny być zwracane dostawcy przez odbiorcę w stanie nadającym się do ponownego użytku w ilościach nie mniejszych niż:

worki tkane	w 100%
balony szklane	w 80%
bańki blaszane	w 80%
beczki z twardego drzewa	w 75%
wszystkie inne	w 50% ilości otrzymanej.
- 3) Nie uszkodzone opakowania wysyłkowe powinny być zwracane dostawcy towaru. W tym celu opakowanie powinno posiadać w formie nalepki uwidocznioną nazwę i adres dostawcy, który (producent lub centrala handlowa) powinien w swych rachunkach uwidaczniać, komu opakowanie ma być zwrócone.

- 4) Zwrot opakowania wysyłkowego do dostawcy następuje po tych samych cenach, po jakich fakturowane było przez dostawcę. Koszty transportu opakowań wysyłkowych ponosi dostawca towaru. Opakowania wysyłkowe należy przysyłać najtańszym środkiem lokomocji. Na liście przewozowym należy zaznaczyć, że przesyłka stanowi zwrot opakowania używanego (taryfa towarowa Polskich Kolei Państwowych, poz. 1867).
- 5) Sposób prowadzenia uproszczonej kontroli przychodu i rozchodu opakowań wysyłkowych ustala zainteresowani w opracowanych przez siebie instrukcjach szczegółowych.
- 6) Zwrot opakowań wysyłkowych powinien nastąpić najpóźniej w terminach podanych poniżej, licząc od dnia wysyłki towaru. Dniem wysyłki jest data stempla przewoźnika na liście przewozowym. Kontrola wykonania dokonywana będzie przez organy kontroli wewnętrznej odbiorców.

Opakowanie	Termin zwrotu	
	dla odbiorców bezpośrednich (przemysł)	dla odbiorców pośrednich (CH ² . Chem.)
bębny z blachy stalowej, bałki z blachy stalowej, worki jutowe, worki pakulane, worki wiskozowe, płachty (wanituchy)	30 dni	60 dni
beczki drewniane, skrzynie drewniane, klatki drewniane, kosze wiklinowe, balony i gąsiorz szklane, korki do balonów szklanych	45 dni	70 dni
słoje kamionkowe, słoje porcelanowe, słoje szklane z korkiem szlifowanym, słoje szklane z nakrętką na gwint, worki papierowe wielokrotne, kartony i pudełka tekturowe, opakowania z tektury falistej	60 dni	90 dni

- 7) W przypadkach masowych obrotów dopuszczalne jest porozumienie zainteresowanych stron, na mocy którego odbiorca zwracać będzie dostawcy opakowania wysyłkowe w stanie rozebranym (częściowo lub całkowicie) w ładunkach pełnowagonowych.
- 8) Odbiorca towaru obowiązany jest do należytego zabezpieczenia i właściwego obchodzenia się z opakowaniem, nieużywania go do celów niezgodnych z przeznaczeniem i zwrócenia go dostawcy w stanie nadającym się do ponownego użycia. Wszelkie koszty, związane z doprowadzeniem opakowania do stanu używalności w przypadku zaniedbań odbiorcy, ponosi odbiorca.
- 9) Odbiorca i dostawca obowiązani są do zabezpieczenia opakowania przy transporcie zgodnie z wymaganiami odpowiednich przepisów przewoźnika.

- 10) W przypadku zniszczenia opakowania z przyczyn od odbiorcy niezależnych zawiadamia on o tym niezwłocznie dostawcę i przedkłada mu dowody zniszczenia.
- 11) W przypadku nieodsprzedaży przez odbiorcę w terminie określonym w pkt 6 opakowań w ilości ustalonej zgodnie z pkt 2, odbiorca obowiązany jest zapłacić sprzedawcy tytułem kary umownej za każdy dzień zwłoki 1% wartości nie zwróconego opakowania.
- 12) Zapłata kary umownej nie zwalnia odbiorcy od obowiązku odsprzedaży opakowania w dodatkowym terminie, który powinien wyznaczyć mu dostawca.
- 13) W razie nieodsprzedaży opakowania w terminie dodatkowym odbiorca obowiązany jest uiścić dostawcy trzykrotną wartość nie zwróconego opakowania i w tym przypadku wolny jest od obowiązku odsprzedaży tego opakowania.
- 14) Kary umowne dokonywane będą z kredytów preterminowanych (kredyt B).

§ 7. Nie później niż w ciągu 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia przedsiębiorstwa uspołecznione, podległe bezpośrednio zainteresowanym ministerstwu lub przez nie nadzorowane, opracują i złożą Ministerstwu Handlu Wewnętrznego za pośrednictwem swoich władz naczelnych wnioski w przedmiocie ustalenia norm, jakim powinny odpowiadać opakowania podlegające odsprzedaży, wzorów ksiąg magazynowych, sposobu otwierania opakowań, sposobu kontroli i wykonania umów, właściwego magazynowania, warunków sanitarnych oraz w innych kwestiach, które wymagają dodatkowego jednolitego uregulowania.

§ 8. 1. Opakowania wysyłkowe, nie nadające się do ponownego użycia z powodu częściowego zniszczenia, a dające się naprawić, odbiorca obowiązany jest sprzedać:

- a) opakowania drewniane — najbliższej bazie remontowej,
- b) opakowania metalowe — według wskazań Biura Sprzedaży Wyrobów Blaszanych.

2. Minister Handlu Wewnętrznego określi w odrębnym zarządzeniu bazy remontowe oraz zasady i warunki obrotu z nimi.

3. O odsprzedaży opakowania odbiorca powinien zawiadomić niezwłocznie dostawcę.

§ 9. W przypadkach, gdy na opakowanie zwrotne lub wysyłkowe składa się kilka elementów (np. skrzynię, okucia metalowe i welna drzewna), należy — odsyłając opakowanie — odesłać możliwie wszystkie jego elementy.

§ 10. Postanowienia umów niezgodne z przepisami niniejszego zarządzenia tracą moc.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: T. Dietrich

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 2 marca 1951 r.

w sprawie określenia składu, zakresu oraz zasad działania Komisji Koordynacyjnej Zrzeszeń Prywatnego Przemysłu,

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

z dnia 15 grudnia 1950 r. w sprawie określenia organów i instytucji, które przejmą niektóre sprawy należące